

FULLA PARROQUIAL DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martinez, Bisbe d'aquesta Diòcesi.

MARTIROLOGI

- 27, **DIUMENGE** de Pentacosta.—Sants: Beda el Venerable, cf. i dr.; Joan I p. i mr.; Eutropi, b. i Sta. Restituta, v. i mr. (I. B.).—*Missa del Diumenge, color vermell.*—L'Esperit del Senyor omplena tot l'Univers.—(Introït.)
- 28, **DILLUNS**, II dia de Pentacosta.—Sants: Agustí, bisbe de Cantorbery; Just, cf.; Germà, Sta. Elcònida. (I. B.).—*Missa de l'octava de Pentacosta, color vermell.*—Aclameu a Déu que és la nostra força.—(Introït.)
- 29, **DIMARTS**, III dia de Pentacosta.—Sants: Eleuteri cf.; Maximi, b. i cf.; Stes. M.ª Magdalena de Pazzis, vg.; Teodòsia, mr. (I. B.).—*Missa de l'octava, color vermell.*—Sóc vingut perquè les ovelles tinguin la vida.—(Evangeli.)
- 30, **DIMECRES**.—Sants: Ferran, rei de Castella i Lleó; Felip I, p. i mr., Basili i Sta. Emèlia Tèmpores (I. B.).—*Missa de l'octava, color vermell.*—La paraula del Senyor feu els cels.—(Al·leluia.)
- 31, **DIJOUS**.—La Mare de Déu mitjancera de totes les gràcies; Sants: Germà, Pauli, Justuri i Cici, màrtirs de Girona; STA. PETRONIL·LA (I. B.).—*Missa de l'octava, color vermell.*—Acompliu, Senyor, ço que ja heu començat per nosaltres.—(Ofici.)
- 1 de juny, **DIVENDRES**.—Sants: Juvenci mr.; Just, b. d'Urgell; Fortunat, pvre. (I. B.) Tèmpores. Abstinència.—*Missa de l'octava, color vermell.* Que jo pugui lloar el Senyor tota la vida.—(Ofici.)
- 2, **DISSABTE**.—Sants: Eugeni I p.; Marcellí, Pere i Erasme mrs. (I. B.).—Tèmpores Ordres. *Missa de l'octava, color vermell.*—Beneix el Senyor, ànima meva.—(Introït.)
- 3, **DIUMENGE**, I després de Pentacosta.—La Ssma. Trinitat. Sants: Claudi i comps. mrs.; Isaac mr.; Stes. Paula vg. i mr.; Cloilde, reina. *Missa de la Ssma. Trinitat, color blanc.*—Lluna plena.—Beneix stau Senyor, qui esteu assegut damunt els Querubins. >

Evangelí

(Sant Joan, cap. XIV, vv. 23-31.)

ESÚS digué als seus deixebles: «El qui m'estima, guardarà ma paraula, i el meu Pare l'estimarà, i nosaltres vindrem a ell i en ell farem estada; i qui no m'estima, no guarda pas mes paraules. I la paraula que heu oït, no és meua, sinó del Pare qui m'ha enviat. Aquestes coses us he parlat mentre era amb vosaltres. Mes el Consolador, l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en nom meu, us ensenyarà totes les coses i avivarà tot el que Jo us he dit. La pau us deixo, la meua pau us dono; i no us la dono jo tal com la dona el món. Que no s'inquieti el vostre cor, ni tingui temor. Heu sentit que us deia: Me'n vaig, i tornaré a vosaltres. Si m'estimàveu, certament us alegràrieu de que m'en vaig al Pare, perquè el Pare és major que jo. I us he dit aquestes coses, ara, abans d'acomplir-se, perquè, quan s'esdevindran, cregueu. Ja no parlaré gaire més amb vosaltres, car ve el príncep del món, i en mi no té res. Mes perquè conegui el món que jo amo al Pare i que, segons el Pare m'ha donat manament, així ho faig.

El Cenacle.—El Cenacle és un lloc digne de veneració, pels molts records que conserva; Jesús va celebrar-hi la darrera Pasqua; va instituir-hi la Sagrada Eucaristia, es va aparèixer als apòstols que hi eren reunits i va enviar-los-hi l'Esperit Sant, omplint-los de la seva gràcia. El Cenacle era una habitació de regular grandària, el pis més alt d'una casa situada vora les muralles de la banda de migdia de la ciutat de Jerusalem. En el decurs dels segles es va anar edificant cap a la banda del nord i la banda de migdia va restar gairebé abandonada; però l'edifici del Cenacle va resistir el temps i la destrucció, i encara avui dia els pelegrins el visiten i veneren, recordant amb dolça devoció els fets memorables de la vida de Jesús, que en aquell lloc succeïren.

El pensament de vegades té la desgràcia de que se li avenci la llengua.

Pocs són els qui poden visitar els llocs que conserven tants records de Jesús, però tots podem visitar cada dia l'Església; no un record, sinó el mateix Jesús s'hi troba present en l'Eucaristia Sagrada. Visitem-lo amb devoció i la gràcia de l'Esperit Sant omplirà les nostres ànimes.

Patrona de la setmana: Santa Petronil·la.

Aquesta santa brillà com un estel refulgent entre els primers deixebles dels apòstols, i fou filla espiritual de Sant Pere. Déu la deslliurà per una mort inopinada, dels parants que posaven a la seva virginitat.

Vivia a Roma, i allí sabé portar aquella vida admirable dels primers cristians, el pensament i les obres dels quals es referien en tot moment a Déu, al Déu que els havia ensenyat a viure amb caritat i a morir amb valentia. En morir fou enterrada en un cementiri molt antic vora el camí d'Ardea, i allí s'hi bastí després una església en son honor, la qual devingué de molta fama.

Posteriorment les sacres despulles de Petronil·la foren portades a la basilica de

Sant Pere en memòria d'haver estat iniciada a la fe pel mateix Príncep dels Apòstols.

Els reis cristians i les reials families de l'edat mitjana tingueren sempre molta devoció a aquesta santa, i així es pot veure com foren vàries les princeses que portaren el seu nom.

Malgrat els pocs detalls que coneixem de la seva vida, tenim en aquesta santa un valuós exemplar de virtuts per imitar, entre les quals havien d'excel·lir ben segur la fe i la caritat, aquella fe i aquella caritat capaces de generar una adhesió ferma i valenta a la religió naixent i humanament desconeguda, en mig d'un ambient saturat d'esperit de disbauxa i de pagania.

Els pares han de tenir un gran cuidado de les persones que tracten els seus fills mentres són joves, perquè d'aquí pot venir molt de mal.

Pentecostés

Veu's aquí la Pentecostés cristiana: l'Esperit de Déu que ve a escriure no ja damunt la pedra, sinó en els nostres cors, la llei que regirà els deixebles de Jesús; jorn feliç que obre amb tanta glòria la sèrie dels segles; jorn que ha de recórrer en aquest món per l'impuls mai interromput d'aquest diví Hoste, l'Esposa del Ressuscitat, l'Església catòlica. Festa solemne de debó, que deuria omplir el cor de tota la humanitat d'immensa joia i satisfacció, perquè recorda precisament els dos objectes més grans i més consoladors que l'home ha rebut del seu gran Benefactor, Jesucrist: l'Esperit Sant i l'Església.

VOLVES MORALS I CATEQUÍSTIQUES

CREC EN UN DÉU!

Crec en un Déu!

Per la gràcia del Senyor, sóc ric; sóc savi; sóc poderós...

Soc ric de la riquesa divina. Puix, si com han dit els Mestres del saber, nostre enteniment és com un arca de vori on tanquem les veritats apreses, la meva arca, xiqueta xicona com és, tanca, en rendir-se a la claror de la Fé en Déu, l'immensitat que no cap en la Glòria...!

Ja ho sé que el materialista rastre em dirà que *de la riquesa de la Fe no en tiraré cap tros a l'olla*.

Pobre materialista, que has perdut la joia de la dignitat, i tens l'arca del pensament buida o envaïda a curull pels verms de la sensualitat!

Per què ho goses clamar que no existeix Déu si, en capbuçar la seva imatge de l'altar del teu cor, tu mateix t'has donat pressa a col·locar-hi un ídol de fang...?

No creus en Déu i t'entabanen les enraonies sense solta dels homes; les supersticions et lliguen de peus i mans com un condemnat i t'entestes a cantar himnes a la llibertat, pitjor que l'ocell en gàvia fèrria!

Encara que no vulguis en trobes rastres per tot de Déu; el seu esguard en els estels que broden el mantell blau de l'atzur, la seva veu en el tremuntanal i en les tronades; àdhuc, per poc que et paressis a albirar, veuries el seu amor immens i la seva bondat inesgotable en aquesta manera tan misericordiosa com et sofreix i et sosté a tu que, dintre l'immensa bellesa de la creació ets un no-res, una volva ventifa, una ridícula formigueta que, botida d'orgull, es posa a les roderes del camí pretenint tombar la quadriga imponent del seu Poder i de la seva Glòria.

* * *

Jo Us veig, oh Déu, com Us veié Adam en el paradís i Moisès en la barda miraclera: etern, infinit, immens.

I si no tingués cap altra prova de vostra immensa grandesa, aquesta Bondat que amostreu pel pecador me l'ensenyaria a bastament.

Sou Déu, sou Sant, sou Fort; passeu amb el carro de foc de vostra Glòria, i teniu llàstima de l'infidel i del renegat que Us insulta i menysprea...

Per ell, Senyor, jo Us prego com Bartomeu, el ceguet:—«Senyor, que hi vegi! que Us trobi a Vós! Que assoleixi aquesta riquesa infinitament millor que totes les riqueses del món enganyador.

PLANA PARROQUIAL

Funcions Religioses

MOVIMENT PARROQUIAL

Santa Pau

Tarda: Acabament del Mes de Maria amb sermó i besamans.

Bateig: Dia 20, Francisco, Pere, Ramon, fill de Pere Reixach i de Nuria Compte, de Pardás.

Diveudres vinent: En la missa 1.ª es farà l' exercici del 1er. diven-dres de mes.

Publicates pel Subdiaconat: Diumenge passat es feren pel clergue minorista Mn. Josep Girgas Oliveras, fill d'aquesta parroquia.

Parteres: Maria Asperó i Maria Pinsach, amb missa.

La Cot

Tarda: Doctrina i funció de Mes de Maria.

Batet

Avui tarda: Doctrina i conclusió del mes de maig.

Bateig: Dia 20, Mariano, Pere, Jaume, fill de Josep Capdevila i Maria Masó, de ca l' Aumatell.

Diumenge vinent: A les 10 solemne Ofici amb orquesta, en la Capella de la Stma. Trinitat.

Cellent

Tarda: Funció de conclusió del Mes de Maria amb sermò.

Demà: Les misses es diran a hora de costum.

Avís: Desde diumenge vinent fins a nou ordre, la 2.ª missa a les 9.

Les Fonts

Avui: A 2¼ de 2, funció de conclusió de Mes de Maig i besamans a la Capella de La Salut.

Demà: A les 5, missa a la parroquia i, a les 8, Ofici a la capella de La Salut.

Bateig: Dia 20, Jaume. Pere, Isidre, fill de Pere Solé i de Ramona Bartrina. — Item, Aurelia, Montserrat, Magdalena, filla de Francisco Juanola i Margarida Fàbrega.

Defunció: Dia 19, morí, rebuts els auxilis espirituals, Catarina Nogué, del carrè del Pardal. L'endemá se li feu l'enterro, i, el dia 25, els funerals.

Advertencia: Fins nou avís, la missa 1.ª 's dirá a les 5, la 2.ª a les 8.